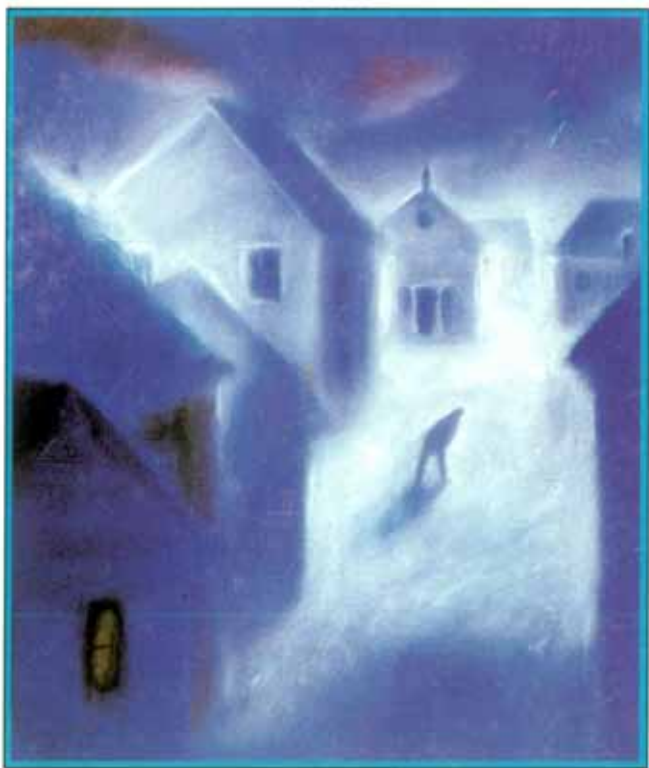

Alessandro Baricco

KENT

(CITY)

roman

İtalyanca aslından çeviren
ŞEMSA GEZGİN

Alessandro Baricco

KENT
(CITY)

ÇAĞDAŞ DÜNYA YAZARLARI

Yayın Yönetmeni : İlknur Özdemir
Yayına Hazırlayan : Pınar Savaş
Dizgi : Serap Kılıç
Düzeltili : Fulya Tükel
Montaj : Mine Sarıkaya
Kapak Düzeni : Semih Özcan

İç Baskı : Özal Basımevi
Cilt : ZE Ciltevi
Kapakdaki Resim : Liz Pyle

1. basım : 2001

ISBN 975-07-0127-5

© 1999 RCS Libri S.p.A., Milano / Akcalı Telif Hakları Ajansı /
Can Yayınları Ltd. Şti. (1999)

Alessandro Baricco

KENT
(CITY)

ROMAN

İtalyanca aslından çeviren
ŞEMSA GEZGİN

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0-212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33

web sayfamız: <http://www.canyayinlari.com>

e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

Özgün adı
City

**ALESSANDRO BARICCO'NUN
CAN YAYINLARI'NDAKİ
KİTAPLARI**

İPEK / roman
ÖFKE ŞATOLARI / roman
KENT (CITY) / roman

Genç kuşak İtalyan romancılarından olan *Alessandro Baricco*, 1958 yılında Torino kentinde doğdu. *Öfke Şatoları* ve *Oceano Mare* adlı romanları çeşitli roman ödüllerine değer görüldü. *İpek* adlı kısa romanı pek çok dile çevrildi, İtalya'da uzun süre çok okunan kitaplar listesinin başında kaldı.

ÖNDEYİŞ

- Bay Klauser, söyleyin, Mami Jane ölmeli mi?
- Hepinizin canı cehennem!
- Bu bir evet mi hayır mı?
- Sizce ne?

1987 yılının Ekim ayında, CRB -yirmi iki yıldan beri efsanevi Ballon Bac'ın serüvenlerini yayınlayan yayınevi- Mami Jane'i öldürmenin yeri olup olmadığını belirlemek için okuyucuları arasında bir anket yapmaya karar verdi. Ballon Mac, gündüzleri diş doktorluğu yapan, geceleri ise tükürüğünün çok özel güçleri sayesinde Kötülük'le savaştan kör bir süper kahramandı. Mami Jane onun annesiydi. Okurlar, genelde, onu çok seviyorlardı: Eski Hint kafa derileri biriktiriyordu ve akşamları hepsi de zenci, blues çalan bir orkestrada bas çalıyordu. O beyazdı. Onu öldürmek fikri CRB'nin ticari işler müdürünün aklına gelmişti, çok sessiz bir beydi ve yalnızca bir tutkusu vardı, o da elektrikli trenlerdi. Artık Ballon Bac'ın çıkmaz bir yolda olduğunu ve yeni motivasyonlara gereksinimi olduğunu ileri sürüyordu. Annesinin ölümü -paranoyak bir makasçıdan kaçarken bir trenin altında kalabilirdi- onu öfke ve acı dolu ölümcül bir karışıma dönüştürecekti, yani genel okurunun portresi olacaktı tıpkı. Fikir aptalcaydı. Ama genelde Ballon Mac'ın okurları da aptaldı.

Böylece, 1987 yılının Ekim ayında, CRB ikinci kattaki bir odayı boşalttı ve içine görevleri telefona cevap verip okurların görüşlerini almak olan sekiz genç bayan yerleştirdi. Soru şuydu: Mami Jane ölmeli mi?

Sekiz genç kızın dördü CRB'de memurdu, ikisini sosyal hizmetler yollamıştı, bir tanesi müdürün yeğeniydi. Sonun-

cusu, Pomona'dan gelen, yaşı otuzun üzerinde genç bir kızdı; radyo yayınında sorulan yalnızca bir soruyu yanıtlayarak (Ballon Mac'ın hayatta en çok nefret ettiği şey nedir?" "Detertraj yapmak.") kazandığı bir stajyer sözleşmesiyle orada bulunuyordu. Elinde hep küçük bir ses kayıt cihazıyla dolaşıyordu. Ara sıra açıp bir şeyler söylüyordu.

Adı Shatzy Shell'di.

Anketin on ikinci günü saat 10.45'te -Mami Jane'in ölümü 30'a 64 kazanmak üzereydi (kalan yüzde 6 kişi herkesin canı cehenneme demişti ve bunu söylemek için telefon etmişti)- Shatzy Shell telefonun yirmi birinci kez çaldığını duydu, önündeki forma 21 rakamını yazdı ve ahizeyi kaldırdı. Sonra şu konuşma geçti:

- CRB, günaydın.
- Günaydın, Diesel geldi mi oraya?
- Kim?
- Okay, daha gelmedi...
- Bayım, burası CRB.
- Evet, biliyorum.
- Yanlış numara çevirmiş olacaksınız.
- Hayır, hayır, her şey yolunda, şimdi beni dinleyin...
- Bayım...
- Evet?
- Burası CRB, 'Mami Jane ölmeli mi?' anketi.
- Teşekkür ederim, biliyorum.
- O zaman lütfen adınızı söyler misiniz?
- Adım önemli değil...
- Söylemelisiniz, uygulama öyle.
- Okay, okay... Gould... adım Gould.
- Bay Gould.
- Peki, Bay Gould olsun, şimdi eğer mümkünse...
- Mami Jane ölmeli mi?
- Efendim?
- Bu konuda ne düşündüğünüzü söylemelisiniz bana..

Mami Jane ölmeli mi ölmemeli mi.

- Tanrım...
- Mami Jane'nin kim olduğunu biliyorsunuz, değil mi?
- Elbette biliyorum, ama...
- Bakın, bana söylemeniz gereken yalnızca sizce...

- Beni bir saniye dinler misiniz?
- Tabii.
- Tamam, sizden bir ricam var, çevrenize bir göz atın.
- Ben mi?
- Evet.
- Buraya mı?
- Evet, oraya, odaya, rica ediyorum.
- Okay, bakıyorum.
- İyi. Çok büyük, ama gerçekten büyük, kocaman ayakkabılı ve yeşil ceketli birini, bir çeşit devi elinden tutan, saçları sifıra vurulmuş bir delikanlı görüyor musunuz?
- Hayır, sanmıyorum.
- Emin misiniz?
- Evet, eminim.
- İyi. O zaman daha gelmediler.
- Gelmediler.
- Okay, o zaman sizin bir şeyi bilmenizi istiyorum.
- Efendim?
- O ikisi kötü değildir.
- Öyle mi?
- Evet. Geldikleri zaman her şeyi yıkıp dökecekler ve büyük bir olasılıkla telefonunuzu alıp boynunuza dolayacaklar ya da buna benzer şeyler yapacaklardır, ama kötü gençler değildir, gerçekten, yalnızca...
- Bay Gould...
- Efendim?
- Bana kaç yaşında olduğunuzu söyler misiniz?
- On üç.
- On üç mü?
- On iki... doğrusunu söylemek gerekirse, on iki.
- Dinle Gould, annen oralarda mı?
- Annem dört yıl önce çekip gitti, şimdi balıkları araştıran bir profesörle yaşıyor, tam olarak söylemek gerekirse bir *etolog* ile.
- Üzgünüm.
- Üzülmeyin, hayat bu, hiçbir şey yapamayız.
- Gerçekten mi?
- Gerçekten. İnanmıyor musunuz?

- İnanıyorum... öyle olduğuna inanıyorum... tam olarak bilmiyorum, ama sanırım öyle.

- Kahretsin ki öyle.

- On iki yaşındasın, değil mi?

- Yarın on üçümü bitiriyorum, yarın.

- Harika.

- Harika.

- Doğum günün kutlu olsun Gould.

- Teşekkür ederim.

- Göreceksin on üç yaşında olmak harika olacak.

- Umarım.

- Tebrikler, gerçekten.

- Teşekkür ederim.

- Baban oralarda mı acaba?

- Yok. İşinde.

- Doğru ya.

- Babam orduda görevli.

- Harika.

- Sizin için her şey hep böyle harika mıdır?

- Efendim?

- Sizin için her şey hep böyle harika mıdır?

- Evet... öyle sanırım.

- Harika.

- Yani... sık sık öyledir, diyebilirim.

- Bu bir şans.

- En garip anlarda bile öyledir.

- Bunun bir şans olduğunu düşünüyorum, gerçekten.

- Bir keresinde bir snack-bara gitmiştim, 16'ncı cadde, kentin hemen dışında ve bir snack-barda durdum, içeri girdim ve kuyruğa girdim, kasada bir Vietnamlı vardı, hemen hemen hiçbir şey anlamıyordu, onun için de kuyruk ilerlemiyordu, bir hamburger diyorlardı, o, ne, diyordu, belki de ilk işgünüydü, bilmiyorum, böylece snack-bar'ın içinde çevreme bakınmaya başladım, beş-altı masa vardı, herkes yemek yiyordu, değişik birçok yüz ve herkesin önünde değişik bir şey, pizola, sandviç, *kili*, herkes yemek yiyordu ve herkes kelimenin tam anlamıyla aklına estiği gibi giymişti, sabah kalkmış ve giyecek bir şeyler seçmişti, gömlek, kırmızı olanını, ve göğüs kısmı dar elbiseyi, tam istediğini

seçmişti ve şimdi orada oturuyordu, ve her birinin arkasında bir hayat ve önünde bir hayat vardı, o anda onun içinden *geçmekteydiler*, yarın her şeyi baştan yapacaklardı, gömleklerden mavi olanını seçecekler, uzun elbise giyeceklerdi, çilli sarışının annesi muhakkak hastanenin birinde yatıyordu, kan tahlilleri kötü çıkmıştı, ama o şimdi orada biraz siyahlaşmış patates kızartmalarını diğerlerinden ayırıyor, bir yandan da benzin pompası biçimindeki tuzluğa dayalı gazeteyi okuyordu, beysbol giysileri içinde biri vardı, eminim ki yıllardır beysbol sahasına adım atmıyordu, oğluyla birlikteydi, küçük bir çocuk, kafasına vurup duruyordu, kafasının arkasına, her defasında çocuk şapkasını düzeltiyordu, bir beysbol şapkasıydı, ve babası şak, bir tokat daha, bütün bunlar duvara asılı bir televizyonun altında, dalga dalga gelen yolun gürültüsünde yemek yerlerken oluyordu, televizyon kapalıydı, bir köşede çok şık iki kişi oturuyordu, griler içinde, iki adam, ve birinin ağladığı görülüyordu, garip, ama ağlıyordu, karşısında patatesli bir biftek, sessizce ağlıyordu, öbürünün umurunda değildi, onun da önünde bir biftek vardı, yemeğini yiyordu yalnızca, o kadar, bir süre sonra ayağa kalktı, yandaki masaya gidip ketçap şişesini aldı, yerine döndü ve gri elbisesini lekelememeğe özen göstererek diğerinin, ağlayanın, tabağına biraz boşalttı ve bir şeyler fısıldadı, ne bilmiyorum, sonra şişeyi kapattı ve yeniden yemek yemeye koyuldu, onlar köşede, ve geri kalan her şey onların çevresinde, yerde üzerine basılmış vişneli bir dondurma, ve tuvaletin kapısında üzerinde *hizmet dışı* yazılı bir tabela, ben bütün bunlara bakıp tabii ki yalnızca *ne iğrenç, çocuklar*, diye düşündüm, o kadar hüznü vericiydi ki, insanın kusması geliyordu, ama bana olan orada kuyrukta beklerken oldu ve Vietnamlı hiçbir şey anlamamaya devam ediyordu, *Tanrım ne güzel*, diye düşündüm, biraz gülme isteğiyle, bütün bunlar ne kadar güzel, her şey, yerde ezilmiş şeylerin en son tanesine kadar, yağlı en son peçeteye kadar, her şey, nedenini bilmiyordum, ama her şeyin gerçek olduğunu, lanet olası biçimde güzel olduğunu biliyordum. Garip, değil mi?

– Garip.

– Anlatırken utanıyor insan.

Alessandro Baricco

KENT

(CITY)

Alessandro Baricco'nun üç yılda yazdığı *Kent / City*, kaçık ve nihilist insanların yaşadığı kent olarak kurgulanmış; olayların mahalleleri; karakterlerin sokakları andırdığı, aynı coğrafyayı paylaşan kişilerin bir belirip bir yok olduğu, Kafkaesk tarzıyla ilgi çeken ve '*Kafka günümüz Amerika'sını kurgulasaydı, Baricco gibi yazardı*' dedirten bir roman. Romanın kahramanı *Gould*, başarının ağır yükü ve yalnızlığı altında kıvranan on üç yaşında dâhi bir çocuk. Kendisinden oldukça büyük *Shatzy* ile arasında tuhaf bir aşk başlar. *Shatzy*'nin hayalini kan, ölüm ve rüzgârın kaldırdığı toz burgaçlarıyla dolu bir 'western', *Gould*'unkini ise içinde kıvrandığı yalnızlığa ve üzerine yapıştırılmış Nobel adayı dâhi çocuk yaftasına uygun olarak dünya şampiyonluğuna oynayan bir 'boksör' besler. *Gould* ile *Shatzy*'nin dünyaları, büyük bir ustalıklarla anlatılmış bir western ve bir boks öyküsünün yanısıra, *Easy Rider* ve *Thelma ile Louise* filmlerinin tadında, *Alice Harikalar Ülkesinde* ve *Frankenştayn*'in gizeminde bir öykü daha sunarlar okura. *Kent*'in, son zamanlarda moda olan seks, postmodernizm, minimalizm, kabalık ve sertlik üzerine kurgulanan, sıradanlığı vurgulayan yapıtlardan farklı bir şey okumak isteyen okura hoş bir soluk olacağı kuşkusuz.

ISBN 975-07-0127-5

9 789750 701276

<http://www.canyayinlari.com>